

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu tczewskiego.

Nr. 6.

Tczew, dnia 12-go lutego 1924 r.

Rok V.

Przedpłata:
miesięcznie 3000000,— mk.

ORĘDOWNIK POWIATOWY
wychodzi co czwartek.

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
20000 mk za 1-łam wiersz
milimetry.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew.

Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

57. Grzywny administracyjne b. dz. pruskiej.
58. Wnioski o wykonanie trzebieży należy uzupełnić planami sytuacyjnymi.
59. Sposób wprowadzenia danin komunalnych w roku 1924.
60. Wybór taksatorów do szacowania odszkodowania za bydło ubite na zarządzenie policyjne za czas od 1. 4. 24 r. do 30. 3. 27 r.
61. Meldowanie policyjne.
62. Rozkład dni ponownego legalizowania wag i miar na rok 1924.
63. Spis wydanych terminetek pracownikom rolnym itp.
64. Werbowanie robotników do robót rolnych W. M. Gdańska.
65. Zgłaszanie zapotrzebowań robotników sezonowych w P. U. P. P. w Tczewie.

57)

Ogłoszenie.

Grzywny administracyjne w b. dz. pruskiej.

I.

Sprawę tę normuje ustawa z 11. sierpnia 1923 (Dz. U. poz. 721) i rozporządzenie Rady Ministrów z 22 października 1923 r. (Dz. U. pz. 588), wydane na zasadzie powyższej ustawy. W ten sposób zostały zmienione odnośne przepisy, wydane przez państwo zaborcze i przez władze polskie. Zmiana przepisów „polskich“ dotyczy aż do 1. lipca 1923 r. (§ 3 rozp. R. M).

II.

Zmienione zostały:

- a) wszystkie grzywny (kary pieniężne) zawarte w przepisach karnych,
- b) wszystkie grzywny (kary pieniężne) zawarte w przepisach dyscyplinarnych i porządk. (art. I ustawy)

III.

Kwoty pieniężne wyrażone w markach niemie-

ckich należy zastąpić taką samą ilością marek polskich; jeżeli je zaś wyrażono w złotych polskich, podwójną ilością marek polskich (§ 7 ust. 2 rozp.)

IV.

W przepisach niemieckich i pruskich, wydanych przed dniem 8. stycznia 1919 r., podwyższono grzywny 10,000 razy w stosunku do kwoty pierwotnej (art. 1 ustawy).

Wyjątek stanowią:

- a) ustawa pruska o kradzieży leśnej z 15. kwietnia 1878. (art. 3 ustawy),
- b) ustawa pruska o policji polnej i leśnej z 1. kwietnia 1880. (art. 4 ustawy).
- c) mandaty karne, wydawane przez władze administracyjne na zasadzie ustawy pruskiej o wydaniu policyjnych rozporządzeń karnych z powodu wykroczeń z 23. kwietnia 1883 r. (art. 7 ustawy). W mandatach karnych, opartych na powyższej ustawie pruskiej, wstępuje w miejsce kwoty dotychczasowej kwota 300.000 mk. (art. 7 ustawy).

V.

W przepisach, wydanych przez władze polskie, podwyższono grzywny według następujących zasad (§ 4 rozp. i §§ 1 i 3 rozp.):

- a) w przepisach, ogłoszonych do 1 stycznia 1920 r., 10000 razy
- b) w przepisach, ogłoszonych w r. 1920, 100 razy,
- c) w przepisach, ogłoszonych w r. 1921, 50 razy,
- d) w przepisach, ogłoszonych w r. 1922, 20 razy,
- e) w przepisach, ogłoszonych do 1 lipca 1923 r., 5 razy.

Wyjątek stanowi ustawa o zwalczaniu lichwy wojennej z 2 lipca 1920 r. w brzmieniu ustawy z 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. poz. 618). Grzywny nakładane przez władze administracyjne na mocy tej ustawy, podwyższono 200 razy. (§ 2 rozp.).

VI.

Ponieważ kwoty pierwotne w powyższych ustawach i rozporządzeniach zostały już często podwyższone, należy uwzględnić ostatnie podwyższenie. (§ 7. rozp.).

N. p. Burmistrz i wójtowie jako miejscowe władze policyjne nakładać mogą w swoich rozporządzeniach według § 5 pruskiej ustawy o policji z 11. 3. 1850 kary pieniężne do 9 m., za zgodą Wojewody zaś do 30 m. W miastach powiatowych nakładać może prezydent na zasadzie powyższej ustawy o policji grzywny do 30 m. (§ 144 ust. o ogólnym zarządzie kraju z 30. 6. 1888); a starosta taksamo do 30 m. (§ 142 ustawy powyższej).

Powyższe pierwotne kwoty podwyższyła polska ustawa z 18 marca 1921 r. (Dz. U. poz. 181) dziesięciokrotnie czyli do 90 m. wzgl. do 300 m. Obecnie podwyższono kwoty te 10000 razy czyli do 900000 m. względnie do 3.000.000 m.

Drugi przykład:

Celem wymuszenia swoich zarządzeń w sprawach państwowych nakładać mógł według § 132 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30. 6. 88:

- a) sołtys względnie przełożony obszaru dworskiego 5 mk.
- b) burmistrz i wójt 60 mk.
- c) starosta i prezydent miasta powiat. 150 mk.
- d) wojewoda 300 mk.

ponieważ kwoty te powyższa ustawa polska z 18 marca 1921 r. podwyższyła dziesięciokrotnie, nakładać mają obecnie grzywny:

- a. sołtys wzgl. przełożony obsz. dw. $50 \times 10.000 = 500.000$
- b. burmistrz i wójt $600 \times 10.000 = 6.000.000$
- c. starosta i prezydent miasta $1500 \times 10.000 = 15.000.000$
- d. wojewoda $3000 \times 10.000 = 30.000.000$

VII.

Moc obowiązująca ustawy i rozporządzenia

Rady Ministrów rozpoczęła się z dniem 1 listopada 1923 r. Przepisy nie stósują się jednakże do przestępstw, popełnionych przed 1 listopada (art. 9 ustawy).

VIII.

Od 1 stycznia 1924 roku podwyższono powyżej wymienione kwoty pięćdziesięciokrotnie dla przestępstw, popełnionych od dnia 1 stycznia §§ 2, 6 rozp. Rady Ministrów z 17. 12. 1923 r. (Dz. U. poz. 1121).

Wojewoda

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 22 stycznia 1924 r.

St. 676/24.

Starosta

57)

Obwieszczenie.

Przy podaniach o zezwolenie wykonania trzebieży petenci winni załączać dokładne plany sytuacyjne w 3-ch egzemplarzach z oznajmieniem miejsc ew. trzebieży.

Zezwolenia na wykonanie trzebieży będą udzielane w wypadkach, jeżeli drzewostany nie są jeszcze w wieku rębnym lub nie podlegają wyrabaniu w najbliższym okresie, w przeciwnym bowiem wypadku może być tylko usunięcie.

W drzewostanach w wieku od 30 lat i wyżej t. j. do wieku rębnego należy określać miąższość drzewa, podlegającą trzebieży, przyczem przeznaczone drzewa należy zanumerować na wysokości piersi i u pnia, a wykaz pomiarowy należy załączyć do planu gospodarczego wzgl. podania (Poz. 1 n. okól.).

W drzewostanach młodszych należy wskazać w metrach sześciennych lub przestrzennych, masę podlegającą usunięciu, którą określa się za pomocą próbnych powierzchni lub danych byłego gospodarstwa.

Plany gospodarcze, nie mające żądanych danych, będą niezatwierdzone odnośnie co do trzebieży.

Wojewoda.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 29 stycznia 1924 r.

St. 687/24

Starosta.

59)

Obwieszczenie.

W sprawie sposobu wprowadzenia danin komunalnych w roku 1924.

W związku z okólnikiem Pana Wojewody Pomorskiego z dnia 7 stycznia 1924 r. L. dz. IV. 30-2 podaję celem informacji co do ściągania podatków komunalnych w roku 1924 następujące wyjaśnienie

Art. 75, p. 6, zdanie 1. ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów

komunalnych (Dz. U. nr. 94, poz. 747) przewiduje, że związki komunalne obowiązane są uzgodnić najdalej do końca 1923 roku swe uchwały (statuty, regulaminy itp.) w przedmiocie poboru danin komunalnych z przepisami powołanej ustawy. Zgodnie z następnym zdaniem p. 6. artykułu, wpiery wspomniane uchwały statuty, regulaminy itp.) tracą swą moc obowiązującą z dniem 31-go grudnia 1923 r.

Z brzmienia oraz wzajemnej łączności przytoczonych dwóch zdań, wynika przedewszystkiem, że uzgodnienia wymagające tylko uchwały (statuty, regulaminy itp.) sprzeczne z przepisami cytowanej na wstępie ustawy tudzież, że niezgodnienie w zakreślonym terminie pociąga za sobą utratę mocy obowiązującej całych lub części takich uchwał, których treść jest niezgodna z postanowieniami obowiązującej ustawy.

W związku z powyższem oznamia się co następuje:

1. Daniny komunalne, które nie są przewidziane ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 747) względnie które nie mogą być wprowadzone na podstawie art. 20 i 21 wspomnianej ustawy, a które związki komunalne obecnie pobierają, nie mogą być pod żadnym pozorem pobierane w roku 1924. Dalszego poboru tych danin nie mogą usprawiedliwić nawet trudności finansowe związków komunalnych. Obowiązkiem Wydziału Powiatowego więc będzie czuwać nad tem, aby gminy wiejskie powiatu tczewskiego nie pobierały danin komunalnych przeciwnych ustawie.

2. Uchwały gmin wiejskich, na których podstawie mają być pobierane w roku 1924 podatki ustawą z dnia 11 sierpnia 1924 r. dozwolone, a dotychczas przez gminy niepobierane, wymagają zatwierdzenia przez Wydział Powiatowy i bez zatwierdzenia tego oczywiście w życie wprowadzone być nie mogą.

3. Uchwały gmin wiejskich, wprowadzające do dotychczasowych statutów o podatkach dozwolonych ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 r. tylko zmiany, których wymaga wspomniana ustawa, obowiązują bez potrzeby wyjednywania zatwierdzenia przez Wydział Powiatowy.

Uchwały te gminy wiejskie powinni niezwłocznie po ich powzięciu przedłożyć Wydziałowi Powiatowemu do wiadomości wraz z dotychczas obowiązującym statutem. Wydział Powiatowy zaś obowiązany jest zbadać, czy uzgodnienie z ustawą nastąpiło i w razie potrzeby wydać odpowiednie zarządzenie.

Uchwały te gminy wiejskie powinny niezwłocznie zmienić dotychczasowych statutów, które — jako nie pozostające w sprzeczności z ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 r. — w myśl powołanego na wstępie postanowienia tej ustawy nie są konie-

czne (zmiana stawek podatkowych, zmiana struktury statutów itd.) wymagają bezwarunkowo zatwierdzenia Wydziału Powiatowego.

Do czasu zatwierdzenia przez Wydział Powiatowy uchwał, o których mowa w poprzednim ustępie p. 4, gminy wiejskie, mogą pobierać w roku 1924 podatki na podstawie dotychczasowych statutów po wprowadzeniu do nich jedynie tylko tych zmian, które wynikają z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. nr. 94 poz. 747).

Przy tej sposobności zaznacza się zarazem, że o ile uprawnienia do poboru podatków dozwolonych ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 i pobieranych przez gminy wiejskie na podstawie odpowiednich statutów wygasają z końcem 1925 roku, wówczas gminy wiejskie dla umożliwienia dalszego poboru tych podatków winne powziąć odpowiednie uchwały o przedłużeniu mocy obowiązującej statutu uchwały takie obowiązywać będą bez potrzeby wyjednywania zatwierdzenia ich przez Wydział Powiatowy z wyjątkiem podatków inwestycyjnych, przewidzianych w art. 5 i 21, ustęp 2 wspomnianej ustawy, które mogą być pobierane bez ponownego zatwierdzenia przez Wydział Powiatowy w ciągu miesiąca stycznia 1924 r. Wszystkie inne uchwały o których mowa w tym ustępie, zainteresowane gminy wiejskie obowiązane są także przedłożyć do wiadomości Wydziału Powiatowego, który postąpi z nimi w sposób przewidziany w końcowem zdaniu p. 3go.

Przy tej sposobności podaję celem przestrzeżenia przy przedkładaniu wniosków o zatwierdzenie podatków następujące uwagi:

Pobieranie dodatków do państwowych podatków nastąpić może na zasadzie uchwał korporacyj gminnych.

Samoistne podatki mogą być pobierane tylko na zasadzie statutów regulaminów, taryf itp. uchwalonych przez korporacje samorządowe i zatwierdzonych przez Wydział Powiatowy.

Statuty samoistnych podatków muszą zawierać na wstępie powołanie się na postanowienia ustawowe i uchwały korporacji komunalnych, potem rodzaj podatku i stawki, a dalej postanowienia ujęte w art. 42—68 ustawy finansowej z 11. 8. 23. Dz. Ust. nr. 94 poz. 747). Wzory statutów można odebrać w Wydziale Powiatowym w Tczewie, pokój 10.

Uchwały o pobieraniu dodatków do państwowych podatków należy przedkładać Wydziałowi Powiatowemu w dwóch egzemplarzach.

Statuty o pobieraniu samoistnych podatków należy przedkładać w pięciu egzemplarzach.

Każdy statut i każda uchwała należy przedstawić osobnym wnioskiem, nie zaś więcej statutów lub spraw zbiorowo przy jednym wniosku. Wniosek należy przedłożyć w dwóch egzempla-

rzach. Do każdego wniosku należy dołączyć kurende zapraszającą na dane posiedzenie a przy przedkładaniu statutów także i odpis uwierzytelniony uchwały korporacji gminnej. W protokole winien być uwidoczniiony komplet członków reprezentacji gminnej, liczba obecnych członków i wynik głosowania.

O ile chodzi o samoistne podatki gminne, należy nadto dołączyć następujące materiały finansowe w 1 egzemplarzu:

- a) preliminarz budżetowy na bieżący okres podatkowy (przy uprzednim przedłożeniu preliminarza wskazać przy jakim akcie preliminarz ten został przedstawiony).
- b) sprawozdanie z wykonania budżetu na rok ubiegły,
- c) zestawienie rozchodów i przychodów w (zamknięcie kasowe) za przedostatnie trzy miesiące roku ubiegłego.
- d) Wykaz prowadzonych podatków przez daną gminę wraz ze wskazaniem stawki oraz prelininowagano i osiągniętego w ostatnim kwartale wpływu.
- e) Sumaryczny wykaz zaległych podatków i innych danin gminnych,
- f) wykaz dotychczasowych długów gminnych,
- g) wykaz majątku gminnego i ostatni bilans przedsiębiorstw gminnych.

Wymienione powyżej dowody i załączniki mogą być przedłożone tylko raz. W każdym dalszym wniosku należy atoli powołać się na ten wniosek, przy którym załączniki te zostały przedłożone.

Celem wykonania zarządzenia podanego w niniejszem rozporządzeniu pod liczbą 1 zdanie końcowe, donoszą mi do dnia 25. lutego 24 r. pp. Sołtysi powiatu jakiego rodzaju daniny komunalne dana gmina pobiera, w jakiej wysokości procent stawki etc. na jakiej zasadzie prawnej, kiedy oraz przez jaką władzę dane statuty o podatkach samoistnych zostały zatwierdzone.

T c z e w, dnia 1. lutego 1924 r.

Wp. I. 1121/24.

Starosta

60)

Obwieszczenie

Wybór taksatorów.

Wydział Powiatowy wybrał na podstawie § 17 rozp. wykonawczego z dnia 25. 7. 1911 r. do niem. ustawy o zwalczaniu chorób zaraźliwych u zwierząt z dnia 26. 6. 1909 r. niżej podanych taksatorów, których można w myśl § 66 wspomianej ustawy zaważać do szacowania odszkodowania za bydło ubite na zarządzenie policyjne na czas od 1. 4. 1924 r. do 30. 3. 1927 r.

1. Mania Paweł, Pomyje,
2. Hasse Jan, Pomyje,

3. Hillar Franc., Rajkowy,
4. Mania Stanisł., Rajkowy,
5. Burdak, Nowydwór,
6. Dunajski, Brzusc,
7. Trzęsiek, W. Słońca,
8. Kroehling Kurt, W. Słońca,
9. Thiel Maks, Subkowy,
10. Skarzyński Radostowo,
11. Ziehm, Baldowo,
12. Brzoskowski, Miłobądz,
13. Bugalski, Czatkowy,
14. Lange Karol, Tczewskie Łąki,
15. Dunajski, Mieścini,
16. Lehre, Rukocin,
17. Leczkowski, Godziszewo,
18. Zieliński, Damaszk,
19. Paczkowski, Suchostrzygi,
20. Knopik, Turza,
21. Krause Antoni, Tczewskie pole,
22. Szczebleski Jan, Pelplin,
23. Wiecki, Dalwin,
24. Machnikowski, Małzewo,
25. Müller, Rokitki,
26. Schreiber, Dąbrówka,
27. Paleske, Swarozyn,
28. Sokołowski, Gniszewo,

Urzędy policyjne zaprzysięgną taksatorów wedle rozp. z dnia 13. 3. 1908 r. Oręd. Powiat. Nr. 11.

T c z e w, dnia 30 stycznia 1924 r.

Wp. I 1160/24.

Starosta.

61)

Obwieszczenie

Meldowanie policyjne.

Coraz częściej zachodzą wypadki niestosowania się do przepisów policyjnych meldowaniu osób w urzędach zgłoszeń. Wyprowadziło się z miasta kilkadziesiąt osób przeważnie na wieś, nie wymeldowawszy się w Urzędzie zgłoszeń Magistratu.

Pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich przyjmowali takich ludzi bez poświadczenia o meldowania i zapisywali ich do dziennika meldunkowego nie zawiadamiając o tem Magistratu, co oczywiście uniemożliwia prawidłowe prowadzenie Urzędu Zgłoszeń i utrudnia sprawność działania jego.

Wobec tego przypominam wszystkim zarządom gmin obowiązek: obowiązek:

1. Niezapisywania do dziennika meldunkowego osób, niemających poświadczenia wymeldowania.
2. Natychmiastowego zawiadomienia o przybyciu osób bez wymeldowania tych zarządów gmin, z których dane osoby bez wymeldowania się

wyprowadziły, i to celem umożliwienia właściwym władzom policyjnym ukarania winnych.

T c z e w, dnia 30 stycznia 1924 r.

St. 1049/23.

Starosta.

62)

Obwieszczenie

Rozkład dni ponownego legalizowania wag i miar na rok 1924.

Legalizowanie wag i miar odbędzie się:

1. w Pelplinie w lokalu p. Korczaka od 10. IX. do 22. IX. 24 r. dla gmin Pelplina z Wołą, nadleśn. Pelplin, Pomyj i Rajków, oraz obszarów dworskich Ropuch i Nowogodworu.
2. w Subkowach w lokalu p. Stobbego od 24. IX. do 7. X. 24 r., dla gmin: Subków i dwór, Gorzędzieja, Brzusc, Wielkiej Słońcy, obszarów dworskich Bukowca, Małego Garca, Naroków, Radostowa, Swaróżyna, Waćmierza, Waćmierka, Wielglów i Małej Słońcy,
- 3) w Tczewie w lokalu p. Schreibera, Hala Parnowska ul. Królewiecka, od 9. 10. do 12. 11. 24 r. dla miasta Tczewa i gmin, Bałdowa, Czatków, Dąbrówki, Lubiszewa, Malenina, Miłobądza, Mieścina, Rokitek, Suchostrzyg, Łak, i obszarów dworskich Czarlina, Gniszewy, Knybawy, Miłobądza, Śliwin, Szpęgawy, Stanisławia i Zajączkowa,
- 4) W Turzy w lokalu p. Krola od 14. 11. do 28. 11. 24 r. dla gmin: Turzy, Dalwina Godziszewa, Małżewa, Rukosina, Siwialki, Szczerbie-

cina, obszarów dworsk. Bojar, Boroszewa, Damaszk, Gołębiewka, Goszyna, Kobierzyna, Liniewka, Łukocina, Małżewka, Owczarki Reńszewka i Wędków.

Każda gmina otrzyma jeszcze osobne obwieszczenie od właściwego legalizatora o dniu, w którym przyrzędy miernicze przedłożyć należy. Magistrat i pp. Wójtowie powiadomią właściciela lokalu o ponownym legalizowaniu, że lokal ten na okres czasu legalizacji staje się miejscem urzędowym i klucze lokalu muszą zostać wręczone legalizatorowi. Jak również zapewnić należy u właścicieli lokali kwatery i stołowania dla urzędnika legalizacyjnego i woźnego legalizacyjnego, koszta te ponoszą urzędnicy osobiście. Koszta za lokal światło i ogrzewanie rozłoży Starostwo po skończonym legalizowaniu procentowo na gminy biorące udział w legalizowaniu. Zaznaczam, że opłaty za legalizowanie należy natychmiast ściągać.

T c z e w, dni 26 stycznia 1924 r.

St 367 24.

Starosta.

63)

Obwieszczenie

w sprawie terminatek wydanych pracownikom rolnym.

Wzywam pp. wójtów, azeby mi do dnia 20 lutego b. r. nadesłali spis terminatek wydanych pracownikom rolnym jak rzemieślnikom folwarcznym, deputatnikom i robotnikom wołnym, ze swego obwodu według niżej podanego wzoru.

Raporty negatywne również nadesłać.

W Z Ó R.

L. p.	Nazwisko i imię pracodawcy	Miejsce zamieszkania pracodawcy	Ilość wydanych terminatek przez pracodawcę	Ilość pobranych terminatek przez pracobiorców	Imię i nazwisk. pracobiorcy który terminatkę otrzym. wzgl. zażądał	Zawód pracobiorcy	Ilość szarwarków	Miejsce zamieszkania pracobiorcy
1	Chełmiński Leon	Dąbrówka	2	—	Zaremba Franc.	ręczniak	3	Dąbrówka
2	Schreiber Emil	Godziszewo	1	1	Brzeziński Aleks.	fornal	1	"
					Rogaczewski Ed.	kowal	2	Godziszewo
					Lewandowski A.	robotnik	4	Mirowo

T c z e w, dnia 30 stycznia 1924 r.

U. P. P. 248/24.

Starosta.

64)

Obwieszczenie

w sprawie werbowania robotników do robót rolnych w W. M. Gdańsku.

Jak doświadczenie lat ubiegłych wykazało, opuszczają robotnicy z chwałą rozpoczęcia robót rolnych samorzutnie lub też z namowy różnych przedsiębiorców teren Polski i udają się do W. M. Gdańska w poszukiwaniu lepszego zarobku.

Ponieważ emigracja ta odbywa się masowo, nie ujęta dotychczas żadnymi rozporządzeniami Min Pracy i Opieki Społ. i nie kierowana przez Urząd Emigracyjny, przeto do czasu wydania właściwych rozporządzeń, zarządzam co następuje:

Pojedynczy robotnicy, mający zamiar udać się za pracą do W. M. Gdańska zgłaszać się będą, w Państw. Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Tczewie, w Starostwie pokój nr. 3 w godz. od 8—13 celem przeprowadzenia rejestracji, która umożliwi opiekowanie się nimi na ich miejscach pracy przez polską władzę konsularną.

Także zgłaszać się będą przedsiębiorcy (akordnicy), którzy przeprowadzają robotników do robót rolnych na teren W. M. Gdańska.

Dla przedsiębiorców oraz robotników, przybywających z kierunku Starogardu i Chojnic, biuro P. U. P. P. otwarte będzie i po godzinach urzędowych, to jest po 4 po południu.

Przybywający pociągami nocnymi zaczekać muszą do następnego rana 8 godz. z zgłoszeniem się w P. U. P. P.

Przedsiębiorców, przeprowadzających robotników z pominięciem P. U. P. P., oddam w ręce prokuratury celem ukarania w myśl przepisów o nielegalnym werbowaniu.

Policja Państwowa ma nakaz o każdym przekroczeniu natychmiast raportować, celem ukarania winnych. P. U. P. P. 250-24.

T c z e w, dnia 30 stycznia 1924 r.

Starosta.

65)

Obwieszczenie

w sprawie zgłaszania zapotrzebowań na robotników sezonowych w Państw. Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Tczewie.

W celu zapewnienia pp. pracodawcom dostatecznej ilości robotników sezonowych, których uzyskanie w czasie robót rolnych połączone jest z wielkimi trudnościami, wzywam wszystkich zainteresowanych do bezzwłocznego zgłaszania zapotrzebowań ustnie lub piśmiennie do P. U. P. P. w Tczewie w Starostwie pokój 3.

Jednocześnie zwracam uwagę, że poruczenie przedsiębiorcom werbowania sezonowców bez zezwolenia P. U. P. P. jest zakazane i karane będzie na podstawie art. 2 i 17 ustawy o zarobkowym pośrednictwie pracy z dnia 21. 10. 1921. Dz. Ustaw R. P. nr. 89.

Zarządy, majątności, przyjmujący robotników z pominięciem Urzędu Pośrednictwa Pracy, podlegają grzywnie do 30.000.000 mkp. za każdego przyjętego pracownika i za każde niezgłoszone wolne miejsce, stos. do rozp. Rady Ministrów z dnia 22. 10. 1923 r. Dz. Ustaw Rz. Pol. nr. 109 poz. 858, ogłoszonego w nr. 3 Orędownika Urzędowego pow. tczewskiego.

T c z e w, dnia 30 stycznia 1924 r.

249/2+ P. U. P. P.

Starosta.